31978L0659

L 222/1 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 14.8.1978.

PADOMES DIREKTĪVA 78/659/EEK
(1978. gada 18. jūlijs)
par saldūdeņu kvalitāti, ko nepieciešams aizsargāt vai uzlabot nolūkā atbalstīt zivju dzīvi

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (1),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (2),

tā kā vides aizsardzībai un uzlabošanai nepieciešami konkrēti pasākumi, lai aizsargātu ūdeņus no piesārņojuma, to skaitā tādus ūdeņus, kurus var apdzīvot saldūdens zivis;

tā kā no ekoloģijas un tautsaimniecības viedokļa ir nepieciešams pasargāt zivis no dažādiem kaitīgiem faktoriem, kas rodas kā sekas tam, ka ūdenī noplūst piesārņotājvielas, īpaši no atsevišķu sugu zivju skaita samazināšanās un dažos gadījumos pat vairāku šo sugu izzušanas;

tā kā Eiropas Kopienu 1973. gada (3) un 1977. gada (4) rīcības programma attiecībā uz vidi paredz kopīgi nospraust mērķus, kas jāsasniedz kvalitātes jomā, nosakot dažādas prasības, kurām jāatbilst videi, *inter alia* ūdens parametru noteikšanu, kas attiecas arī uz tiem ūdeņiem, kurus var apdzīvot saldūdens zivis;

tā kā atšķirības starp tiem noteikumiem, kas jau stājušies spēkā vai ir sagatavošanas stadijā dažādajās dalībvalstīs attiecībā uz tādiem ūdeņiem, kurus var apdzīvot saldūdens zivis, var izveidot nevienlīdzīgus konkurences apstākļus un tādējādi tiešā veidā ietekmēt kopējā tirgus darbību; tā kā tiesību akti šajā sfērā būtu jātuvina, kā to paredz Līguma 100. pants;

tā kā ir nepieciešams saistīt šo tiesību aktu tuvināšanu ar Kopienas rīcību, kuras nolūks ir ar plaša spektra noteikumu palīdzību sasniegt vienu no Kopienas mērķiem vides aizsardzības un dzīves kvalitātes uzlabošanas sfērā; tā kā šajā sakarā jānosaka konkrēti īpaši noteikumi; tā kā Līgumā nav paredzētas īpašas rīcības pilnvaras, kas nepieciešamas šo mērķu sasniegšanai, ir jāizmanto tā 235. pants;

tā kā lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, dalībvalstis norāda ūdeņus, attiecībā uz kuriem tā ir piemērojama, un nosaka tādus robežlielumus, kas atbilst noteiktiem parametriem; tā kā tiks veikti pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādi norādītie ūdeņi piecu gadu laikā pēc šīs norādīšanas atbilstu šiem lielumiem;

tā kā jāparedz, ka noteiktos apstākļos ūdeņi, kurus var apdzīvot saldūdens zivis, uzskatāmi par tādiem, kas atbilst attiecīgajām parametru vērtībām, pat ja zināms procentuālais daudzums no

(1) OV C 30, 7.2.1977., 37. lpp.
(2) OV C 77, 30.3.1977., 2. lpp.
(3) OV C 112, 20.12.1973., 3. lpp.
(4) OV C 139, 13.6.1977., 3. lpp.

ņemtajiem paraugiem neatbilst tiem robežlielumiem, kas uzskaitīti pielikumā;

tā kā, lai nodrošinātu to, ka tiek pārbaudīta to ūdeņu kvalitāte, kurus var apdzīvot saldūdens zivis, jāņem minimālais pieļaujamais paraugu skaits un jāveic mērījumi attiecībā uz pielikumā noteiktajiem parametriem; tā kā šāda paraugu ņemšana varētu tikt samazināta vai pārtraukta pamatojoties uz to, ka ūdens kvalitāte uzlabojas;

tā kā dalībvalstis nevar ietekmēt konkrētus dabas apstākļus un tādēļ ir jāparedz iespēja atsevišķos gadījumos atkāpties no šīs direktīvas;

tā kā zinātnes un tehnikas attīstība var radīt nepieciešamību strauji piemērot kādas no šīs direktīvas pielikumos noteiktajām prasībām; tā kā, lai atvieglotu šim nolūkam nepieciešamo pasākumu ieviešanu, būtu jānosaka procedūra, ar kuru Zinātnes un tehnikas pielāgošanās attīstībai komitejā tiktu izveidota cieša sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz saldūdeņu kvalitāti un ir piemērojama attiecībā uz tiem ūdeņiem, ko dalībvalstis norādījušas kā tādus, ko nepieciešams aizsargāt vai uzlabot nolūkā atbalstīt zivju dzīvi.

2. Šī direktīva neattiecas uz ūdeni dabīgos vai mākslīgi izveidotos zivju dīķos, ko izmanto intensīvajai zivju audzēšanai.

3. Šīs direktīvas uzdevums ir aizsargāt vai uzlabot to saldūdens ūdensteču vai ūdenstilpju kvalitāti, kuras var tikt apdzīvotas, vai — ja tiktu samazināts vai likvidēts piesārņojums — kas varētu kļūt apdzīvojamas zivīm, kuras pieder pie:

— vietējām sugām, kurās izpaužas dabas daudzveidība, vai

— pie tādām sugām, kuru klātbūtni dalībvalstu kompetentas iestādes atzinušas par vēlamu no ūdenssaimniecības viedokļa.

4. Šajā direktīvā:

— ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas, nozīmē ūdeņus, kurus var apdzīvot vai kuri kļūst apdzīvojami tādu sugu zivīm, kā laši (*Salmo salar*), taimiņi (*Salmo trutta*), alatas (*Thymallus thymallus*) un sīgas (*Coregonus*);

— ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas, nozīmē ūdeņus, kurus var apdzīvot vai kuri kļūst apdzīvojami zivīm, kas pieder pie karpu dzimtas (*Cyprinidae*) vai pie citām sugām, tādām kā līdakas (*Esox lucius*), asari (*Perca fluviatilis*) un zuši (*Anguilla anguilla*).

2. pants

1. Fiziskie un ķīmiskie parametri, kas piemērojami dalībvalstu norādītajiem ūdeņiem, uzskaitīti I pielikumā.

2. Šo parametru piemērošanai ūdeņus iedala ūdeņos, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas un ūdeņos, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas.

3. pants

1. Attiecībā uz norādītajiem ūdeņiem dalībvalstis nosaka I pielikumā uzskaitīto parametru vērtības, ciktāl šīs vērtības uzskaitītas G slejā vai I slejā. Tie atbilst norādēm, kas ietvertas katrā no šīm slejām.

2. Dalībvalstis nenosaka parametru vērtības, kas ir mazāk stingras nekā I pielikuma I slejā uzskaitītās, un cenšas ievērot G slejas vērtības, ņemot vērā 8. pantā izklāstīto principu.

4. pants

1. Dalībvalstis, sākotnēji divu gadu laikā pēc šīs direktīvas izsludināšanas, norāda ūdeņus, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas, un ūdeņus, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas.

2. Dalībvalstis var turpmāk veikt papildu norādīšanu.

3. Dalībvalstis var pārskatīt norādes uz konkrētiem ūdeņiem sakarā ar tādiem faktoriem, kas netika paredzēti norādīšanas laikā, ņemot vērā 8. pantā izklāstīto principu.

5. pants

Dalībvalstis izveido programmas, lai samazinātu piesārņojumu un nodrošinātu, ka norādītie ūdeņi piecus gadus pēc to norādīšanas saskaņā ar 4. pantu atbilst gan tām parametru vērtībām, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 3. pantu, gan I pielikuma G un I sleju norādēm.

6. pants

1. Īstenojot 5. pantu, norādītos ūdeņus uzskatīt par tādiem, kas atbilst šīs direktīvas prasībām, ja šādu ūdeņu paraugi, kas ņemti ar I pielikumā noteikto minimālo obligāto biežumu vienā un tajā pašā paraugu ņemšanas vietā un 12 mēnešu laikposmā, uzrāda, ka tie atbilst gan parametru vērtībām, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 3. pantu, gan I pielikuma G un I sleju norādēm, šādos gadījumos:

— 95 % paraugu attiecībā uz parametriem: pH, BOD_5, nejonizēts amonjaks, kopējais amonija daudzums, nitrīti, kopējais hlora atlikuma daudzums, kopējais cinka daudzums un izšķīdināts varš. Ja paraugu ņemšanas biežums ir retāks nekā viens paraugs mēnesī, tad gan iepriekšminētās parametru vērtības, gan norādes ievēro attiecībā uz visiem paraugiem,

— I pielikumā uzskaitītā procentuālā izteiksme attiecībā uz parametriem: temperatūra un izšķīdināts skābeklis,

— vidējā koncentrācija, kas noteikta parametram: suspendētas cietās daļiņas.

2. Gadījumus, kad parametru vērtības, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 3. pantu, vai I pielikuma G un I sleju norādes ievēro, neņem vērā 1. punktā paredzēto procentuālo izteiksmju aprēķinos, ja tie ir plūdu vai citu dabas katastrofu sekas.

7. pants

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes veic paraugu ņemšanas darbības, un to minimālais biežums ir noteikts I pielikumā.

2. Ja kompetentā iestāde fiksē to, ka norādīto ūdeņu kvalitāte ir ievērojami augstāka nekā tā, kas izriet no 3. pantā noteikto parametru vērtību, kā arī I pielikuma G un I sleju norāžu piemērošanas, paraugu ņemšanas biežumu var samazināt. Ja nepastāv piesārņojums un nav riska, ka ūdeņu kvalitāte varētu pasliktināties, attiecīgā kompetentā iestāde var nolemt, ka paraugu ņemšana nav nepieciešama.

3. Ja ņemtie paraugi rāda, ka netiek ievērotas parametru vērtības, ko dalībvalsts noteikusi saskaņā ar 3. pantu, vai kāda no I pielikuma G vai I slejas norādēm, dalībvalsts noskaidro, vai tam ir gadījuma raksturs, vai tas ir kādas dabas parādības vai piesārņojuma rezultāts, un veic attiecīgus pasākumus.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde, balstoties konkrēti uz vietējiem vides apstākļiem, fiksē precīzu paraugu ņemšanas vietu, attālumu no šīs vietas līdz tuvākajai vietai, kur tikušas iepludinātas piesārņotājvielas, un dziļumu, kādā tikuši ņemti paraugi.

5. Noteiktas standarta metodes attiecīgo analīžu parametru noteikšanai izklāstītas I pielikumā. Laboratorijas, kas izmanto cita veida metodes, nodrošina, lai iegūtie rezultāti būtu līdzvērtīgi vai salīdzināmi ar tiem, kas noteikti I pielikumā.

8. pants

Tādu pasākumu īstenošana, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, nekādā gadījumā nedrīkst ne tiešā veidā, ne arī netieši palielināt saldūdeņu piesārņojumu.

9. pants

Dalībvalstis vienmēr var noteikt norādītajiem ūdeņiem stingrākas parametru vērtības, nekā tās, kas izklāstītas šajā direktīvā. Tās var izklāstīt arī noteikumus attiecībā uz citiem parametriem nekā tie, ko paredz šī direktīva.

10. pants

Ja saldūdeņus šķērso robežas starp dalībvalstīm vai tie veido robežas starp tām, un kāda no šīm valstīm nolemj norādīt šos saldūdeņus, šīs valstis savstarpēji apspriežas, lai noteiktu šādu ūdeņu platību, kurai varētu piemērot šo direktīvu, kā arī rezultātus, kas jāgūst no kopējās kvalitātes mērķiem; šos rezultātus pēc oficiālām apspriedēm nosaka katra attiecīgā valsts. Komisija var piedalīties šajās pārrunās.

11. pants

Dalībvalstis var atkāpties no šīs direktīvas:

a) attiecībā uz noteiktiem parametriem, kas I pielikumā apzīmēti ar (0), ārkārtēju meteoroloģisko apstākļu vai īpašu ģeogrāfisko nosacījumu dēļ;

b) ja notiek norādīto ūdeņu bagātināšanās dabīgā veidā ar noteiktām vielām un tādējādi netiek ievērotas I pielikumā noteiktās parametru vērtības.

Ar bagātināšanos dabīgā veidā apzīmē tādu procesu, kurā kādi ūdeņi bez cilvēku iejaukšanās saņem no augsnes noteiktas tajā esošas vielas.

12. pants

Lai pielāgotos zinātnes un tehnikas attīstībai, jāveic šādi grozījumi:

— "G" parametru vērtības un

— analīžu metodes,

kas ietvertas I pielikumā, jāpieņem saskaņā ar 14. pantā izklāstīto procedūru.

13. pants

1. Lai īstenotu 12. pantā formulēto uzdevumu, ar šo tiek izveidota Zinātnes un tehnikas pielāgošanās attīstībai komiteja (še turpmāk saukta "Komiteja"), kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un to vada Komisijas pārstāvis.

2. Komiteja izstrādā savu reglamentu.

14. pants

1. Tad, kad jārīkojas saskaņā ar šajā pantā noteikto procedūru, Komitejas priekšsēdētājs — pēc savas ierosmes, vai arī pēc kādas dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma — ziņo par izskatāmo jautājumu Komitejai.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai pieņemamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu attiecībā uz projektu tādā termiņā, kādu noteicis priekšsēdētājs, ievērojot izskatāmās lietas steidzamību. Tā pieņem lēmumu ar 41 balss vairākumu, veicot dalībvalstu balsu skaitīšanu tā, kā to paredz Līguma 148. panta 2. punkts. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

b) Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja nekāds atzinums nav ticis pieņemts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz pieņemamajiem pasākumiem. Padome rīkojas, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu.

c) Ja trīs mēnešu laikā pēc priekšlikumu iesniegšanas Padome nav rīkojusies, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus.

15. pants

Šīs direktīvas piemērošanas nolūkos dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju attiecībā uz:

— ūdeņiem, kas norādīti saskaņā ar 4. panta 1. un 2. punktu, kopsavilkuma veidā,

— atsevišķu ūdeņu norādīšanas pārskatīšanu saskaņā ar 4. panta 3. punktu,

— noteikumiem, kas pieņemti, lai noteiktu jaunus parametrus saskaņā ar 9. pantu,

— atkāpju piemērošanu attiecībā uz I pielikuma I slejā uzskaitītajām parametru vērtībām.

Vispārinātākā veidā dalībvalstis sniedz Komisijai, pēc tās pamatota pieprasījuma, visas ziņas, kas nepieciešamas šīs direktīvas piemērošanai.

16. pants

1. Piecus gadus pēc sākotnējās norādīšanas saskaņā ar 4. panta 1. punktu un pēc tam ar regulāriem starplaikiem dalībvalstis iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ziņojumu par norādītajiem ūdeņiem un to pamatraksturojumiem.

2. Kad attiecīgā dalībvalsts ir devusi savu piekrišanu, Komisija publicē iegūto informāciju.

17. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības divu gadu laikā pēc tās izsludināšanas. Tās tūlīt informē par to Komisiju.

2. Dalībvalstis dara zināmu Komisijai tos savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

18. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1978. gada 18. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. LAHNSTEIN

I PIELIKUMS

PARAMETRU UZSKAITĪJUMS

Parametrs	Ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas		Ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas		Analīzes vai pārbaudes metodes	Mazākais pieļaujamais paraugu ņemšanas un mērījumu izdarīšanas biežums	Novērojumi
	G	I	G	I			
1. Temperatūra (°C)	1. Temperatūra, kas izmērīta straumes ziņā lejpus siltuma izvadīšanas punktam (pie sajaukšanās zonas robežas), nedrīkst pārsniegt neietekmēto temperatūru par vairāk nekā:				Termometrs	Ik nedēļas, gan straumes ziņā augšpus, gan lejpus siltuma izvadīšanas punktam.	Izvairās no pārāk pēkšņām termperatūras izmaiņām.
		1,5 °C		3 °C			
	Dalībvalstis konkrētos apstākļos var izlemt par ģeogrāfiskā ziņā ierobežotu atkāpšanos, ja kompetentās iestādes var pierādīt to, ka nerodas kaitīgas sekas zivju populācijas līdzsvarotai attīstībai.						
	2. Siltuma izvadīšana nedrīkst izraisīt to, ka temperatūra straumes ziņā lejpus siltuma izvadīšanas punktam (pie sajaukšanās zonas robežas) pārsniegtu šādas vērtības:						
		21,5 (0) 10 (0)		28 (0) 10 (0)			
	Temperatūras ierobežojums līdz 10 °C attiecas vienīgi uz to sugu nārsta periodiem, kam reprodukcijai nepieciešams, lai ūdens būtu auksts, un vienīgi uz tādiem ūdeņiem, kuros var būt šādas sugas. Tomēr temperatūras ierobežojumi var tikt pārsniegti par 2 % no laika.						

Parametrs	Ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas		Ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas		Analīzes vai pārbaudes metodes	Mazākais pieļaujamais paraugu ņemšanas un mērījumu izdarīšanas biežums	Novērojumi
	G	I	G	I			
2. Izšķīdinātais skābeklis (mg/l O_2)	50 % ≥ 9 100 % ≥ 7	50 % ≥ 9 Ja skābekļa koncentrācija nokrītas zem 6 mg/l, tad dalībvalstis īsteno 7. panta 3. punkta noteikumus. Kompetentajai iestādei ir jāpierāda, ka šī situācija neizraisīs kaitīgas sekas zivju populācijas līdzsvarotai attīstībai.	50 % ≥ 8 100 % ≥ 5	50 % ≥ 7 Ja skābekļa koncentrācija nokrītas zem 4 mg/l, tad dalībvalstis īsteno 7. panta 3. punkta noteikumus. Kompetentajai iestādei ir jāpierāda, ka šī situācija neizraisīs kaitīgas sekas attiecībā uz zivju populācijas līdzsvarotu attīstību.	Vinklera metode vai specifiski elektrodi (elektroķīmijas metode).	Ik mēnesi, mazākais obligātais skaits viens paraugs, kas pārstāv parauga ņemšanas dienas zema skābekļa satura nosacījumus. Tomēr, ja pastāv aizdomas par lielākām svārstībām dienas gaitā, tiek ņemts mazākais obligātais skaits — divi paraugi vienā dienā.	
3. pH		no 6 līdz 9 (0) (1)		no 6 līdz 9 (0) (1)	Elektrometriskā kalibrēšana, izmantojot divus šķīdumus, ar noteiktu pH vērtību, ieteicams, lai tā ir vienam šķīdumam augstāka, otram zemāka par izmērāmo pH un abiem šķīdumiem — tuvu tam.	Ik mēnesi	
4. Suspendētas cietās daļiņas (mg/l)	≤ 25 (0)		≤ 25 (0)		Filtrēšana caur 0, 45 μm filtrēšanas membrānu vai ar centrifūgas palīdzību (mazākais obligātais laiks piecas minūtes, vidējais paātrinājums no 2 800 līdz 3 200 g), žāvējot pie 105 °C un nosverot.		Uzrādītās vērtības ir koncentrācijas vidējie rādītāji, un tie neattiecas uz suspendētajām cietajām daļiņām ar kaitīgām ķīmiskām īpašībām. Sevišķi augstu suspendēto cieto daļiņu koncentrāciju var būt izraisījuši plūdi.

(1) Mākslīgas pH variācijas attiecībā uz neskartām parametru vērtībām nepārsniedz ± 0, 5 pH vienības, iekļaujoties robežās starp 6,0 un 9,0, ar nosacījumu, ka šīs variācijas nepastiprina citu ūdenī atrodošos vielu kaitīgumu.

Parametrs	Ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas		Ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas		Analīzes vai pārbaudes metodes	Mazākais pieļaujamais paraugu ņemšanas un mērījumu izdarīšanas biežums	Novērojumi
	G	I	G	I			
5. BOD_5 ($mg/l\ O_2$)	≤ 3		≤ 6		O_2 noteikšana ar Vinklera metodes palīdzību pirms piecas dienas ilgas inkubācijas pilnīgā tumsā pie 20 ± 1 °C (nekavējot nitrifikāciju) un pēc tās.		
6. Kopējais fosfors (mg/l P)					Molekulārās absorbcijas spektrofotometrija		Attiecībā uz ezeriem, kuru vidējais dziļums ir starp 18 un 300 m, pielietojama šāda formulu: $L \leq 10\frac{\bar{Z}}{Tw}\left(1 + \sqrt{Tw}\right)$ kur L = noslodze, izteikta kā mg P uz kvadrātmetru ezera virsmas viena gada laikā, $\bar{Z}$ = ezera vidējais dziļums metros, Tw = teorētiskais ezera ūdens atjaunošanās laiks gados. Attiecībā uz citiem gadījumiem, lai samazinātu eitrofikāciju, par indikatīvām var uzskatīt robežvērtības 0,2 mg/l ūdeņiem, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas, un 0,4 mg/l ūdeņiem, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas, izteikti PO_4.
7. Nitrīti ($mg/l\ NO_2$)	≤ 0,01		≤ 0,03		Molekulārās absorbcijas spektrofotometrija		

Parametrs	Ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas		Ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas		Analīzes vai pārbaudes metodes	Mazākais pieļaujamais paraugu ņemšanas un mērījumu izdarīšanas biežums	Novērojumi
	G	I	G	I			
8. Fenola savienojumi (mg/l C_6H_5OH)		(1)		(1)	Pēc garšas metodes		Pārbaudi pēc garšas metodes veic tikai tad, ja pastāv aizdomas par fenola savienojumu klātbūtni.
9. Naftas ogļūdeņraži		(2)		(2)	Vizuāli Pēc garšas metodes	Ik mēnesi	Regulāri reizi mēnesī veic vizuālu pārbaudi, pārbaudot pēc garšas metodes vienīgi tad, ja pastāv aizdomas par ogļūdeņražu klātbūtni.
10. Nejonizēts amonjaks (mg/l NH_3)	≤ 0,005	≤ 0,025	≤ 0, 005	≤ 0, 025	Molekulārās absorbcijas spektrofotometrija, lietojot zilā indofenola vai Neslera metodi, saistot to ar pH un temperatūras noteikšanu.	Ik mēnesi	Parametru vērtības attiecībā uz nejonizētu amonjaku var tikt pārsniegtas dienas gaitā nelielu kulmināciju veidā.
Lai samazinātu toksiskuma risku, ko izraisa nejonizēts amonjaks, skābekļa patēriņa risku, ko izraisa nitrifikācija, un eitrofikācijas risku, kopējā amonija koncentrācijai nevajadzētu pārsniegt šādus rādītājus:							
11. Kopā amonijs (mg/l NH_4)	≤ 0,04	≤ 1 (3)	≤ 0,2	≤ 1 (3)			
12. Kopējais atlikuma hlors (mg/l HOCl)		≤ 0,005		≤ 0,005	DPD metode (dietil–*p*–fenilēndiamēns)	Ik mēnesi	I vērtības atbilst pH = 6. Augstāku kopējā hlora koncentrāciju var akceptēt, ja ir augstāks pH.

(1) Fenola savienojumu klātbūtne nevar būt tādā koncentrācijā, lai negatīvi ietekmētu zivju aromātu.

(2) Naftas produkti nevar atrasties ūdenī tādos daudzumos, lai tie:
— veidotu uz ūdens virsmas saredzamu plēvi vai veidotu kārtu ūdensteču un ezeru gultnēs,
— piešķirtu zivīm jūtamu "ogļūdeņraža" garšu,
— radītu zivīs kaitīgas sekas.

(3) Konkrētos ģeogrāfiskos vai klimatiskos apstākļos un jo īpaši gadījumos ar zemu ūdens temperatūru un samazinātu nitrifikāciju, vai tādos gadījumos, kad kompetentā iestāde var pierādīt to, ka nerodas kaitīgas sekas zivju populācijas līdzsvarotai attīstībai, dalībvalstis var noteikt tādas parametru vērtības, kas pārsniedz 1 mg/l.

Parametrs	Ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas		Ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas		Analīzes vai pārbaudes metodes	Mazākais pieļaujamais paraugu ņemšanas un mērījumu izdarīšanas biežums	Novērojumi
	G	I	G	I			
13. Kopējais cinks (mg/l Zn)		≤ 0,3		≤ 1,0	Molekulārās absorbcijas spektrofotometrija	Ik mēnesi	I parametru vērtības atbilst ūdens cietībai 100 mg/l $CaCO_3$. Ūdens cietībai starp 10 un 500 mg/l atbilstošas robežvērtības atrodamas II pielikumā.
14. Izšķīdināts varš (mg/l Cu)	≤ 0,04		≤ 0,04		Molekulārās absorbcijas spektrofotometrija		G parametru vērtības atbilst ūdens cietībai 100 mg/l $CaCO_3$. Ūdens cietībai starp 10 un 300 mg/l atbilstošas robežvērtības atrodamas II pielikumā.

Vispārējas piezīmes:

Nepieciešams vērst uzmanību uz to, ka šajā pielikumā uzskaitītās parametru vērtības pieņem, ka pārējie parametri ir labvēlīgi — neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav tikuši minēti šajā pielikumā. Jo sevišķi tas netieši norāda uz to, ka citu kaitīgo vielu koncentrācijas pakāpe ir ļoti zema.

Divu vai vairāku kaitīgu vielu sajaukumā var izpausties ievērojama kopīga iedarbība (savstarpēji papildinoša, sinerģiska vai antagonistiska iedarbības).

G = ieteikts

I = obligāts

(0) = iespējamas atkāpes saskaņā ar 11. pantu.

II PIELIKUMS

DATI ATTIECĪBĀ UZ KOPĒJO CINKA DAUDZUMU UN IZŠĶĪDINĀTO VARU

Kopējais cinka daudzums

(skatīt I pielikuma 13. pozīciju, aili "Novērojumi")

Cinka koncentrācija (mg/l Zn) dažādai ūdens cietībai starp 10 un 500 mg/l $CaCO_3$:

	Ūdens cietība (mg/l $CaCO_3$)			
	10	50	100	500
Ūdeņi, kurus var apdzīvot lašu ģints sugas (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Ūdeņi, kurus var apdzīvot karpu dzimtas sugas (ml/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Izšķīdināts varš

(skatīt I pielikuma 14. pozīciju, aili "Novērojumi")

Izšķīdinātā vara koncentrācija (mg/l Cu) dažādām ūdens cietības vērtībām starp 10 un 300 mg/l $CaCO_3$:

	Ūdens cietība (mg/l $CaCO_3$)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005 [1]	0,022	0,04	0,112

[1] Zivju klātbūtne ūdeņos ar lielāku vara koncentrāciju var norādīt uz to, ka pārsvaru guvuši izšķīdināti kompleksi, kas sastāv no organiskajām vielām un vara.